

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2024 / 20 /.../ 10 SEPTEMBER 2024**

Inzake De heer ..., wonende te, ..., bijgestaan door Mr. ..., advocaat te ..., ...,
alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verzoekende partij

Tegen GEMEENSCHAPSONDERWIJS, Scholengroep ..., met zetel te ..., ...,
vertegenwoordigd door de heer ..., algemeen directeur, bijgestaan door Mr.
... en Mr. ... en op de zitting vertegenwoordigd door Mr. ..., advocaat te
..., ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een op 9 juli 2024 ter post aangetekende brief heeft Mr. ... namens de heer ...
beroep ingesteld tegen de tuchtstraf 'het ontslag' opgelegd door de raad van bestuur
van GO! scholengroep ... op 4 juni 2024. De bestreden beslissing werd met een ter
post aangetekende brief d.d. 21 juni 2024 aan de heer ... meegedeeld.

1. Over de relevante gegevens van de zaak

De heer ... is als vastbenoemd leraar tewerkgesteld in GO! ...

Op 4 september 2023 beslist de algemeen directeur van GO! Scholengroep ..., i.e. de scholengroep waartoe voormelde onderwijsinstelling behoort, om de heer ... preventief te schorsen bij hoogdringendheid. Tegelijk wordt beslist om een tuchtonderzoek op te starten. Na de heer ... op 15 september 2023 te hebben gehoord, wordt beslist om de preventieve schorsing en het instellen van een tuchtonderzoek te bevestigen. De heer ... wordt hiervan op de hoogte gebracht middels een ter post aangetekende brief d.d. 19 september 2023.

De onderzoekscel van het GO! wordt met het tuchtonderzoek belast.

Op 26 februari 2024 legt de onderzoekscel het onderzoeksrapport neer.

Nadat de raad van bestuur kennisnam van het onderzoeksrapport nodigt het de heer ... uit voor een hoorzitting in het kader van het voornemen om de tuchtmaatregel 'ontslag' op te leggen. De heer ... wordt hiervan op de hoogte gebracht door middel van een ter post aangetekende brief d.d. 3 mei 2024.

De hoorzitting vindt plaats op 22 mei 2024.

Op 4 juni 2024 beslist de raad van bestuur om de tuchtstraf 'ontslag' op te leggen omwille van de volgende tenlasteleggingen:

“- Het opnieuw aanknopen van een relatie met een leerlinge (...), nadat hij in het verleden reeds aangesproken was op gelijkaardig gedrag (het aanknopen van een relatie met leerlinge ...), wat een patroon blootlegt waarvan ook zijn flirterig gedrag t.a.v. de (ex-)leerlinge ... kenmerkend is en zoals in extenso beschreven en aangetoond in het onderzoeksrapport van de Onderzoekscel van het GO!;

- Het systematisch liegen tegenover zijn directeur en de onderzoekers van de onderzoekscel van het GO! over het aanvangspunt van zijn relatie met leerlinge ... en over haar uitschrijving als leerlinge en het aanzetten van zijn partner ... en collega ... om eveneens niet de waarheid te vertellen over deze aangelegenheid, zoals ook omstandig beschreven en aangetoond in het onderzoeksrapport.”

De heer ... wordt van deze beslissing op de hoogte gesteld via een ter post aangetekende brief d.d. 21 juni 2024.

2. Het procedureverloop

Mr. ... heeft namens verwerende partij met een mail d.d. 23 augustus 2024 het administratief dossier ingediend en met een e-mail en aangetekende zending van 26 augustus 2024 een verweerschrift.

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een ter post aangetekende brief d.d. 22 juli 2024. Alle partijen waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

Er worden geen getuigen gehoord.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is tijdig en in de geëigende vorm ingediend.

4. De grond van de zaak

4.1.1. Vooreerst herinnert de Kamer van Beroep eraan dat het loutere feit van een tekortkoming aan de beroepsplichten, in casu de artikelen 6 t.e.m. 8 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs, volstaat om als een tuchtfeit te worden beschouwd (cf. Art. 12 voornoemd decreet). Verder kan ook uit een lichte fout een tuchtfeit voortvloeien. Er is evenmin bijzonder opzet vereist. Dat een bepaalde tekortkoming onbewust of niet intentioneel zou zijn begaan, doet bijgevolg niet terzake. Immers wordt in het tuchtrecht, in tegenstelling tot bijvoorbeeld in het strafrecht, geen onderscheid gemaakt tussen opzettelijke en niet opzettelijke inbreuken. Zoals reeds gesteld volstaat het loutere feit van een tekortkoming aan de beroepsplichten opdat zulks kan worden beoordeeld als schuldig gedrag.

4.1.2. In het verlengde hiervan merkt de Kamer van Beroep op dat het tuchtrecht en het strafrecht een andere finaliteit beogen en deels op andere principes zijn gebaseerd. Een en ander geeft ertoe aanleiding dat het geenszins is uitgesloten dat een bepaald feit dat niet als een misdrijf wordt gekwalificeerd, wel als een tuchtvergrijp in aanmerking wordt genomen.

4.1.3. Verder beschikt de Kamer van Beroep over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid, zowel wat de feitenvinding, de bewezenverklaring van de feiten, de tuchtrechtelijke kwalificatie als de straftoemeting betreft, met dien verstande dat de Kamer van Beroep de uitgesproken tuchtstraf niet mag verzwaren.

Aangaande het bewijs dat aan een bepaalde tenlastelegging ten grondslag ligt, beoordeelt de Kamer van Beroep met andere woorden op discretionaire wijze de bewijswaarde van de gegevens uit het tuchtdossier om tot een bepaalde overtuiging te komen. Daarbij kan de Kamer steunen op bekentenissen, vaststaande feiten, getuigenissen, vermoedens, etc.

4.2. Wat de eerste tenlastelegging betreft, die naar het oordeel van de Kamer van Beroep in essentie betrekking heeft op het (herhaaldelijk) aanknopen van een relatie met een leerlinge, bestaat er geen twijfel over dit onderdeel van de tenlastelegging. Uit het dossier blijkt immers dat de verzoekende partij minstens met twee leerlingen een relatie is gestart. De verzoekende partij ontkent deze relaties niet. In die zin kan dus gerust van een patroon gewag worden gemaakt.

Verder oordeelt de Kamer van Beroep dat de verwerende partij in de bestreden beslissing, zich baserend op het onderzoeksrapport (zie o.a. p. 19, 63 en 70), terecht gewag heeft gemaakt van ‘flirterig gedrag’ ten aanzien van een leerlinge.

Voor zover als nodig wijst de Kamer van Beroep erop dat verschillende feitelijkheden, zoals bijvoorbeeld de verklaring van een van de getuigen (c.q. leerlinge) dat ze zich niet bedreigd of onveilig zou hebben gevoeld door de démarches die de verzoekende partij ondernam, of de duur van de relaties, geen afbreuk doen aan deze tenlastelegging. Ook de discussie inzake de vermeende uitschrijving van de leerlinge waarmee de verzoekende partij een relatie is

aangegaan, is in dit kader weinig dienend in zoverre partijen het erover eens zijn dat de relatie is aangevangen op het ogenblik dat de betrokkene een leerlinge was. Overigens wijst de Kamer van Beroep er voor zover als nodig op dat uit het dossier blijkt dat de betrokkene gedurende het hele schooljaar als leerlinge in de school ingeschreven is gebleven, zij het dat zij minder geregeld aanwezig was dan voorheen waardoor zij uiteindelijk ook het getuigschrift niet zou hebben behaald.

De Kamer van Beroep oordeelt dat er in het dossier voldoende elementen voorhanden zijn om naar recht en redelijkheid te mogen aannemen dat de tenlasteleggingen in hoofde van de verzoekende partij bewezen zijn.

4.3. Wat de tweede tenlastelegging betreft, blijkt uit verschillende verklaringen die in het dossier zijn opgenomen dat de verwerende partij inderdaad redelijkerwijze vermocht af te leiden dat de verzoekende partij systematisch loog over het aanvangspunt van zijn relatie en over de uitschrijving van de betrokken leerlinge.

In dit kader stelt de Kamer van Beroep bovendien vast dat de verzoekende partij het systematisch heeft nagelaten om zijn leidinggevende te verwittigen, in die mate zelfs dat laatstgenoemde zich eind mei 2023 genoodzaakt zag om de verzoekende partij met de feiten te confronteren. Wetende dat de feiten zich voordoen in een context waarin de verzoekende partij in het verleden reeds werd terechtgewezen voor soortgelijke feiten, stemt tot nadenken en kan bijkomend in hoofde van de verzoekende partij minstens als bijzonder onachtzaam worden bestempeld.

De Kamer van Beroep stelt ook wat de tweede tenlastelegging betreft vast dat de feiten bewezen zijn omdat het verzamelde bewijsmateriaal consistent, geloofwaardig en gelijklopend is. De verzoekende partij haalt geen overtuigende argumenten aan die afbreuk doen aan het voorgelegde bewijs, met dien verstande dat naar het oordeel van de Kamer van Beroep de volgende zinsnede van de tenlastelegging *“het aanzetten van zijn partner ... en collega ... om eveneens niet de waarheid te vertellen over deze aangelegenheid”*, onvoldoende gestaafd is. Dit onderdeel van de tenlastelegging wordt derhalve niet weerhouden, al doet zulks geen afbreuk aan de essentie van deze tenlastelegging waarvoor de Kamer van

Beroep de bevindingen zoals weergegeven in het onderzoeksrapport (p. 65 e.v.) onderschrijft.

4.4. De verzoekende partij wijst verder op zijn recht op privéleven en haalt in dit kader artikel 12octies van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs aan. Hij betoogt dat zijn relatie geen (tucht)maatregel verantwoordt omdat er geen weerslag is aangetoond van de feiten op de relatie tussen de leerling en de verzoekende partij, noch op het schoolleven.

De Kamer van Beroep oordeelt dat uit het dossier genoegzaam blijkt dat een dergelijke weerslag wel degelijk voorhanden is ten gevolge van de relatie tussen hem en *nota bene* een leerlinge. Het dossier bevat verschillende verklaringen waaruit blijkt dat er een duidelijke weerslag is op o.a. de uitstraling van de richting naar de musicalwereld, en het vertrouwen van de leerlingen en hun ouders in de onderwijsinstelling, in die mate zelfs dat er sprake is van een schending van vertrouwen van het publiek. In dit verband verwijst de Kamer van Beroep eveneens naar het eerder aangehaalde decreet waarin de ambtsplichten zijn opgenomen (zie ook infra 4.6.).

4.5. De Kamer van Beroep oordeelt, in navolging van de verwerende partij, en rekening houdende met de licht aangepaste formulering van de tweede tenlastelegging, dat de tenlasteleggingen een inbreuk vormen op de plichtenleer, met name de artikelen 6 t.e.m. 8 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs.

Hoewel de verzoekende partij meent dat er geen sprake is van een inbreuk op de plichtenleer, benadrukt de Kamer van Beroep dat genoegzaam uit voormelde bepalingen blijkt dat o.a. wordt verwacht dat hij zich in zijn omgang met de leerlingen op een correcte wijze gedraagt en dat hij alles moet vermijden dat het vertrouwen van het publiek kan schaden of afbreuk kan doen aan de eer of de waardigheid van zijn functie in het onderwijs.

In navolging van de verwerende partij stelt de Kamer van Beroep vast dat de verzoekende partij door zijn rol als leraar en daarenboven o.a. coördinator voor 7 musical, een meer dan voor een leerkracht gebruikelijke gezagsverhouding tegenover leerlingen heeft. Hij heeft een voorbeeldfunctie en dient mede gelet op zijn opvoedende taak een mate van afstandelijkheid ten aanzien van zijn leerlingen te bewaren. Het aangaan van een relatie met een leerlinge lijkt moeilijk verzoenbaar met het voorgaande. Bovendien heeft deze relatie, zoals hiervoor onder supra 4.4. aangehaald, ertoe aanleiding gegeven dat het vertrouwen van het publiek geschaad is. Dat de relatie werd aangegaan met een meerderjarige leerlinge, ontslaat de verzoekende partij niet van zijn ambtsplichten. Dit geldt des te meer omdat in de richting waarin hij werkzaam is, het merendeel van de leerlingen meerderjarig is.

Dergelijk onprofessioneel gedrag vormt aldus, in tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij voorhoudt, wel degelijk een schending van de ambtsplichten en kan in een dergelijke context geenszins worden verschoond als zijnde in overeenstemming met de op hem rustende verplichtingen.

De verzoekende partij heeft geen argumenten aangevoerd die de Kamer van beroep tot een ander oordeel zouden kunnen brengen.

4.6. Rekening houdende met het voorgaande is de Kamer van Beroep van oordeel dat de tenlasteleggingen bewezen zijn en -reeds elk afzonderlijk, minstens in samenhang met elkaar gelezen- als een inbreuk op de plichtenleer (cf. Artt. 6 t.e.m. 8 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs) kunnen worden beschouwd.

4.7. Wat de strafmaat betreft, erkent de Kamer van Beroep dat de tenlasteleggingen ernstig zijn.

De argumentatie van de verzoekende partij inzake de schending van het vertrouwens- en het redelijkheidsbeginsel kunnen niet overtuigen, wel integendeel.

Gelet op het feit dat de verzoekende partij in het verleden reeds terecht is geweest voor soortgelijke feiten, en het normaliserende karakter dat hij aan zijn houding toeschrijft, oordeelt de Kamer van Beroep dat er een redelijke verhouding bestaat tussen de feiten die aan dit specifieke dossier ten grondslag liggen en de strafmaat.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep voor het gemeenschapsonderwijs, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 10 september 2024;
Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vraag of de bestreden beslissing wordt bevestigd met 5 stemmen voor en 2 stemmen tegen.

Enig artikel

De beslissing d.d. 4 juni 2024 van de raad van bestuur van scholengroep ... waarbij de heer ... de tuchtstraf 'het ontslag' wordt opgelegd, wordt bevestigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 10 september 2024.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit:

Mevrouw Evelien TIMBERMONT, voorzitter;

Mevrouwen P. DE VIS en A. MEEUSSEN en de heren C. GYSENS en G. VAN PASSEL vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

De heer E. DE NAEYER en mevrouwen A. DE MAEYER en S. VANSPEYBROECK vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt, na loting, de heer G. VAN PASSEL niet deel aan de stemming.

Mevrouw P. MICHIELS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

P. MICHIELS,

E. TIMBERMONT